



Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 4295/2023
31.05.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић, Радославе Мађаров, Марине Милановић и Зорице Булајић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Владимир Мишковић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије – Министарство за рад, запошљавање, борачка и социјална питања, коју заступа Државно правобранилаштво, са седиштем у Београду, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3635/22 од 01.09.2022. године, у седници већа одржаној 31.05.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3635/22 од 01.09.2022. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3635/22 од 01.09.2022. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 21560/20 од 29.10.2020. године, одбијени су предлози тужене за прекид и застој поступка, па је обавезана тужена да тужиоцу, на име неисплаћених инвалидина за период од децембра 2015. године закључно са септембром 2019. године, исплати укупан износ 714.602,27 динара, у појединачно наведеним месечним износима, са законском затезном каматом од доспелости, док је за период од јула 2012. године закључно са новембром 2015. године, тужбени захтев као неоснован одбијен, а тужена обавезана да исплати тужиоцу износ од 98.250,00 динара, на име трошкова парничног поступка.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 3635/22 од 01.09.2022. године, одбијена је жалба тужене и потврђена пресуда Првог основног суда у Београду П 21560/20 од 29.10.2020. године, као и захтев тужене за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложила да Врховни суд одлучи о ревизији као изузетно дозвољеној, на основу члана 404. ЗПП.

Чланом 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр.72/11, 49/13 - УС, 74/13 – УС, 55/14, 87/18, 18/20 и 10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). Према ставу 2. истог члана, о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Правноснажном пресудом усвојен је тужбени захтев јер је орган тужене без конкретног разлога тужиоцу обуставио исплату личне инвалиднине, уз оцену да је тужена одговорна за штету, на основу члана 172. ЗОО, којим је прописано да правно лице одговара за штету коју његов орган проузрокује трећем лицу у вршењу или у вези са вршењем својих функција. Одлука о тужбеном захтеву је донета у складу са правним ставом израженим у одлукама нижестепених судова и ревизијског суда да је право на инвалиднину стечено право и да у одсуству решења којим се из било ког разлога решење о признавању права на личну инвалиднину ставља ван снаге и замењује новим решењем, корисник инвалиднине има право на исплату инвалиднине у складу са одредбама Закона о основним правима бораца, војних инвалида и породица палих бораца, па су без утицаји супротни ревизијски наводи. Из наведеног произлази да у овом предмету није потребно одлучивати о ревизији ради новог тумачења права, разматрања правног питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни ради уједначавања судске праксе, па нису испуњени услови за одлучевање о ревизији, као изузетно дозвољеној, на основу члана 404. став 1. ЗПП, на основу чега је одлучено као у ставу првом изреке.

Из наведених разлога, применом члана 404. став 2. ЗПП, одлучено је као у првом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија тужене није дозвољена ни као редовна.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Правноснажном пресудом против које је ревизија изјављена, усвојен је тужбени захтев за исплату износа од 714.602,27 динара, па како вредност предмета спора побијаног дела не прелази ревизијски цензус прописан чланом 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

Председник већа - судија
Јелица Бојанић Керкез, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић